

ČINNOST ANARCHISTICKÉ FEDERACE V ROCE 2025

„Naše boje by totiž měly předjímat naše vize. A naši vizí je radostný život v samosprávné, zdola řízené společnosti založené na principech svobody, rovnosti a vzájemnosti. A přesně takové chceme, aby byly i naše boje, které, jak doufáme, nás ať přímo či nepřímo k naplňování této vize povedou.“ Tak začal text našeho novoročního přání pro rok 2025. Pojdme se tedy podívat, jakým směrem se v daném roce naše boje a aktivity ubíraly. Předem je však třeba říci, že značná část členstva Anarchistické federace (AF) je aktivní také v dalších kolektivech a iniciativách, jako jsou kupříkladu Food not Bombs, Limity isme my, Dekonstrukce, Alt-Pride, Opravdu dobré squaty (ODS), NoLog, Sdílené domy, MSDN, Trhlina, Výbor na obranu revoluce v Rojavě a další.

30. VÝROČÍ

V rámci federace jsme plynule navázali na aktivity z předchozího roku spolu s tím, že jsme se rozhodli věnovat celý rok 2025 oslavě 30 let od založení naší organizace. V březnu jsme uspořádali v pražské Eternii slavnostní neveřejné setkání pro stávající členstvo, ex-členstvo a blízké kamarádstvo AF. K dispozici bylo distro, stejně jako bohaté veganské občerstvení a moderátor akce představoval jednotlivé body programu, při nichž se prezentovaly jednotlivé federační projekty, promítlo se krátké video z aktivit AF, slamovalo a recitovalo se, krájely se dorty, připíjelo se, pouštěla se hudba z vinilů, a především se klábosilo a vzpomínalo.

Výročí se stalo také příležitostí pro uspořádání interního workshopu, který se kromě jídla točil hlavně kolem sdílení zkušeností, pocitů a přání spojených s tématem organizování, federalismu, osobních motivací, kolektivních cílů, strategie či slepých uliček a úskalí.

Tři dekády federativního organizování se jsme tematizovalx hned několika způsoby: proslovem na Anarchistickém 1. máji, prezentací na Anarchistickém festivalu knihy, listopadovým číslem nástěnných novin A3 a vydáním podzemního čísla anarchistické revue *Existence* na téma „30 let Anarchistické federace“, kde se mimo jiné objevila také anketa provedená mezi členstvem ohledně osobních motivací organizovat se. Na vydání časopisu navázal v prosinci Existenční večírek, který se konal těsně před Vánoci.

Na našem webu pak v průběhu roku běžel seriál textů a někdy i fotografií dokumentujících některé okamžiky, aktivity a kampaně, jež se zapsaly do historie federace. Například jak jsme zakládali federaci; jak jsme se ideově ukotvili; jak jsme se vzdali národnosti; jak jsme se soudili se Slovenskem; jak jsme slavili založení federace; jak jsme zachraňovali regionální tratě; jak jsme slavili První máje (1996–99, 2000–07, 2008–14, 2015–24), jak jsme podporovali zapatistv*ky, jak jsme volali po svobodě Palestiny; jak jsme se přidali k Týdnu anarchistických vězňů nebo jak jsme se internacionalizovali.

MAKE FASCIST AFRAID AGAIN

„Fašouni už dávno nejen vystrkují růžky, ale prorostli do všech pater politiky. Jsme v éře bullshitu, válek, genocidy, omezování práv, klimatické krize a rostoucího autoritářství.“ Jedním ze stěžejních témat, která se táhla našimi aktivitami, byl tedy boj proti fašizaci, a to na různých úrovních jak doma, tak v zahraničí. K tomuto tématu jsme vydali březnové číslo A3 s textem „Projevy fašizace“ a věnovalx mu Anarchistický první máj. Tomu předcházel dobrovolnický výlepek plakátů a malování bannerů a samotný se skládal ze tří částí – setkání na Střeleckém ostrově v Praze, pochodu městem, kterého se za transparentem „Make fascist afraid again“ účastnilo asi 300 lidí, a závěrečného kulturního progra-

mu doplněného o workshop na téma výher a proher. Akce tradičně připomínala historické kořený 1. máje, ale v projevech, které zazněly, se věnovala především aktuální situaci. Vedle Anarchistické federace promluvilx také zástupci*yně kolektivů Dekonstrukce a K115. Následně jsme také informovali o prvnímájových akcích v Evropě i na dalších kontinentech.

Ohledně tématu fašizace jsme přeložili únorovou přednášku Tomáše Ibáňeze „Neofašismus, nová totalita a iluze volebních uren“ a komentář časopisu *Organise!* ke snaze kriminalizovat odpor proti fašismu. V říjnových novinách A3 jsme poukázalx na to, komu vadí antifašismus, a v květnovém čísle upozornili, že je stále naděje na lepší svět. Na téma soudobého fašismu jsme zveřejnilx příspěvek jednoho z našich sympatizantů a doplnilx ho o pár užitečných rad bezpečného pohybu na internetu a používání digitálních zařízení.

Antifašistickou kartu jsme mimo jiné vytáhli také během předvolebních kampaní politických stran před volbami do poslanecké sněmovny, a to prostřednictvím zářijového čísla A3 s textem „Barvami života proti šedi voleb“. Olomoucká skupina AF vyvěsila transparenty vyzývající k bojkotu voleb a po tři dny rozdávala v centru Olomouce zmíněné číslo A3 a diskutovala s kolemjdoucími. Ocenilx jsme punkový happening protestující v Praze proti předvolební akci Okamury a jeho strany.

Potěšilo nás, že se po delší odmlce opět aktivoval web Antifašistické akce převážně monitorující neonacisty a jejich aktivity, přesto vítáme zejména akce v ulicích. Dne 8. května, kdy si téměř celá Evropa připomíná Den vítězství nad nacismem, jsme v Praze participovali na solidárním čtení jmen obětí z řad ukrajinského obyvatelstva a bojujícího anti-fašistva. Šlo o protiaksi vůči demonstraci

českých proruských nacionalistů a bolševiků. V září jsme podpořili protifašistickou demonstraci ve Frýdku-Místku a následný antifašistický festival Riot over River v Praze, v říjnu zas shromáždění proti fašismu v Brně a v listopadu jsme se účastnili pochodu „Plzeň proti fašismu“, přičemž jsme organizátorstvu poskytli náš web jako platformu pro zveřejnění prohlášení „Všichni jsme antifašisté a antifašistky“.

ZA PRÁVA ŽEN A KVÍRSTVA

Různé fašizující síly útočí mimo jiné na práva žen a kvír osob. Proto jsme cítili potřebu ozvat se také v této oblasti. Začal jsem Mezinárodním dnem žen, kdy jsme připomněli zejména východoevropské anarchistky bojující za svá práva a emancipaci. Osmého března jsme se přidali k olomouckému pochodu za spravedlivou péči a radikální oslavě MDŽ v ulicích Plzně tematicky věnované právu na interrupce.

Akcí, na kterou jsme se už dlouho těšili, pak byla blokáda klerofašistického Pochodu pro život v Praze, na kterou zvalo mj. dubnové číslo A3 s textem „Kdo chce okrást ženy o práva?“. V sobotu 26. dubna se na demonstraci „Praha je feministická“ a následné blokádě sešla více než tisícovka lidí. I přes policejní nasazení se vůbec poprvé povedlo

Pochod pro život zablokovat tak, že musel definitivně skončit ještě na své trase. Jsme rádi, že jsme mohli organizačně přispět k tomuto úspěchu.

Zapojili jsme se také do jiného, feministického „Pochodu pro život“, jenž prošel Prahou 11. října. Účastnila se ho opět více než tisícovka lidí a šlo o ukázkou toho, jak silné feministické a antifašistické hnutí u nás ve skutečnosti je.

Aktivně jsme podpořili místní antiautoritářské kvír kolektivy a jejich akce. V sobotu 5. července jsme se účastnili v galerii Plato akce Kvír Space organizované členstvem Ostravského prajdu, kam jsme přispěl distrem. V Praze se konal od 27. července do 3. srpna další ročník Alt*Praidu (což je nekomerční alternativa festivalu Prague Pride), který je v první řadě pro kvír lidi, nikoliv pro sponzory a korporace. Nechyběli jsme ani tam, včetně antifašistického bloku v rámci Prague Pride pochodu s mottem „Good night corporate pride“.

Ohlížel jsem se ale i za osudy kvírstva v zahraničí, zejména pak v Maďarsku, kde se režim dlouhodobě zaměřuje na šikanování kvír osob. A tak se někteří*ré z nás koncem června dokonce zúčastnili pochodu hrdosti, jenž prošel i přes policejní zákazy Budapešti. Dále jsme na webu přinesli komentář z Velké Británie k transfobní praxi státu a odporu zdola, který se staví proti ní. V červenci jsme

uspořádalx solidární benefiční akci, jejímž cílem bylo podpořit queer komunitu v Turecku – konkrétně iniciativu Istanbul Pride. Ten samý měsíc jsme si pak před ukrajinskou ambasadou v Praze připomnělx památku queer bojovnice Marii Zajcevy.

ZA PAPIŘENSKOU A BEDŘIŠKU

Ve středu 28. května dopoledne zahájila policie ve spolupráci se zástupcem majitele evikci squatu v Praze na adrese Papírenská 7. Objekt byl obývaný již dva a půl měsíce a prozatím fungoval jako tzv. tichý. Pražská skupina AF se aktivně zapojila do akcí na jeho obranu, poskytla federační web jako informační platformu o dění a pro tiskové zprávy squatterského kolektivu. Důležitou roli v aktuálním zpravodajství pak AF-Praha zastoupila na sociálních sítích. Zároveň jsme po evikci squatu přineslx souhrnné ohlédnutí za policejními manévry a násilnostmi, stejně jako za odhodláním bránit squat a projevy solidarity.

Celá událost nás inspirovala k vydání červnového čísla A3 s textem „Squatting je řešení“, kde jsme poukázalx na to, že likvidace squatu v Papírenské byla střetem o podobu společnosti – zda se má řídit potřebami lidí, nebo zájmy byznysu. A3 jsme pak rozdávalx 27. června na street party „Vyklidme prázdnout!“, která požadovala město pro lidi a ne pro korporace a zájmy kapitálu.

Dále jsme se snažilx podporovat jedinečnou ostravskou komunitu Bedřiška, čelící zvlí místních politiků, kteří tradičně místo lidí dávají přednost byznysu a ničení zdola organizovaných projektů. Vydalx jsme tedy k tomuto tématu červencové číslo A3 a zúčastnilx se demonstrace za Bedřišku, která proběhla v rámci Klimakempu 2025. Koncem listopadu jsme Bedřišku opět podpořilx během pokusu úřadů o demolici budov. O aktuálním dění jsme informovalx na sociálních sítích.

Tématu dostupného bydlení, gentrifikace a práva na město se věnoval koncem června happening nazvaný „Domáci utkání: Praha vs. Airbnb“, který pořádal Kolektiv I15 a k němuž jsme se na pražském Staroměstském náměstí přidalx.

NA ZAHRADE

V roce 2025 jsme čtenářstvu našeho webu představilx jednu z dlouhodobých aktivit, jíž se část členstva věnuje. Je jí zahradničení. Ně kterým z nás se již dříve podařilo pořídit si vlastní prostory pro pěstování, udržujeme vzájemné styky, předáváme si zkušenosti, sdílíme zdroje i produkci, a když je potřeba, vypomůžeme si. Rozhodlx jsme se tedy přinešt informace o tom, co se děje na našich zahradách, a v souvislosti s tím sdílet i naše vlastní zkušenosti, tipy a triky, stejně jako případná varování. Zveřejnilx jsme šest dílů

zahradnického seriálu, které se věnovaly tématům: klíčky, česnek, zimní sklizení, uskladněná úroda, stříhání stromů a setí. Jenže s narůstající prací na zahradách již nezbýval čas pro tvoření dalších dílů...

Přebytky domácích výpěstků se dají využít například při vaření v rámci Food not Bombs, kde jsou někteří z nás zapojeni, například v žižkovském či v plzeňském kolektivu, který mj. tradičně oslavil 17. listopad rozvážkovou beneficí. Dále stojí za zmínku snaha o zprístupnění vlastní DIY tvorby a výroby, jako tomu bylo například během komunitního trhu v Trhlině. V tomto prostoru jsme se také podíleli na organizaci komunitních služeb, jako je broušení nožů, a na mnoha dalších různorodých akcích, například promítání, besedách, přednáškách či „knižním klubu“.

PROTI IMPERIALISMU

Již od roku 2022, kdy došlo k plné invazi ruských vojsk na Ukrajinu, podporujeme odpor vůči Putinovým imperiálním choutkám a Z-fašismu, který se snaží exportovat, ať již přímo vojenskou silou či formami hybridního válčení.

I v roce 2025 jsme pokračovali v podpoře ukrajinské anarchistické sítě Solidarity Collectives a informovali o její činnosti v září a říjnu 2024, listopadu 2024 až únoru 2025, dubnu a květnu, červnu a červenci, srpnu a září 2025. Zveřejnili jsme výzvu k akčnímu týdnu ve dnech 24. února až 3. března

a v rámci „týdne“ pořídili skupinové foto s transparentem „Impérium padne, solidarita zvítězí“. Zároveň jsme během těchto dní vydali únorové číslo A3 s textem „Tři roky proti imperiální zvůli“ a rozhovor s anarchistou bojujícím proti ruské imperiální invazi. V pražské Trhlině jsme se 24. února podíleli na hostování tří tematických přednášek o pomoci na Ukrajině a o čtyři dny později jsme se připojili k benefiční akci Dekonstrukce v AC254, kde jsme popsali činnost Solidarity Collectives a naši spolupráci s nimi.

V samotný den výročí zahájení ruské invaze na Ukrajinu jsme se zapojili distrem a merchem od Kolektivů solidarity do zimní verze tradičního benefičního antifašistického festivalu Riot over River pod heslem „Solidarity Is Our Weapon!“. Ten den jsme zároveň zveřejnili přepis odpovědí ukrajinské anarchistky z rozhovoru původně publikovaného ve finském časopise *Kapinatyöläinen*. Šlo o navázání na dřívější rozhovor s aktivistou Kolektivů solidarity. Na podzim jsme pak přinesli rozhovor s jedním z anarchistických bojovníků o zraněních a traumatech.

V únoru jsme zveřejnili výzvu na podporu další sbírky pro DIY výrobu dronů určených k boji proti Z-fašistické invazi. Antiautoritářskému kolektivu Solidrones jsme pak za AF přispěli na výrobu jednoho takového s logem naší federace. Později jsme ho již mohli vidět na fotografiích z Ukrajiny.

Dne 21. června se pražská skupina AF zapojila do organizace besedy s Fedirem Usty-novem – ukrajinským obráncem a aktivistou

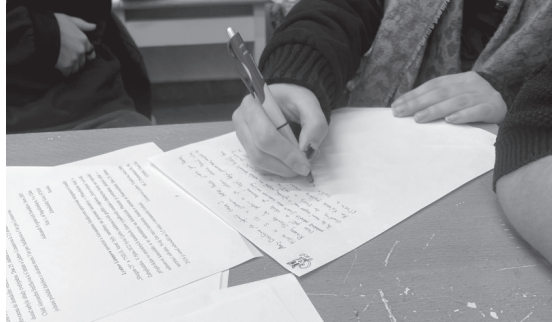
skupiny Sociální hnutí – o situaci na Ukrajině a odporu proti okupaci. V neděli 16. listopadu pak AF-Praha pořádala besedu s Dmitrijem a Irinou Petrovovými, rodiči anarchistického bojovníka Dmitrije „Lešije“ Petrova ml. Dva dny předtím zas AF-Plzeň podpořila benefiční koncert ve prospěch ukrajinské bojové jednotky Kayfariki Group, kde vedle distra zajistila merch Kayfariki Group a Solidarity Collectives.

Zajímali jsme se i o další dění ve spojitosti s Ukrajinou a informovali třeba o tom, jak tamní anarchisté a anarchistky podpořily protikorupční protesty, nebo o ruské biopolitice války projevující se v nucených deportacích ukrajinských dětí během invaze.

Věnovali jsme se ale i obecným otázkám podpory odporu vůči ruské okupaci a v březnu uvedli pár poznámek na okraj aktuální geopolitické tragikomedie s důrazem na to, co můžeme dělat ve středovýchodní Evropě. Logicky jsme se tak připojili k výzvě Kolektivů solidarity k vzájemné pomoci proti imperialistické dobytosti. V listopadu jsme se podepsali pod kolektivní prohlášení vícero evropských kolektivů proti umlčování anarchismu z východní Evropy během akcí v EU. Na pozadí toho jsme přidali kritický příspěvek k přetrvávajícímu pohrdání západního levičáctva vůči perspektivě aktivismu ve východní Evropě a prohlášení ruských mluvčích anarchistů*ek k některým západním anarchistickým iniciativám. A jelikož je podle nás diskuse o postojích na základě reálných dějů důležitá, podívali jsme se, jak se v ukrajinském anarchistickém hnutí diskutovalo o válce ještě před plnou ruskou invazí.

PODPORA STÍHANÝCH A VĚZNĚNÝCH

Podobně jako v posledních letech jsme zveřejnili výzvu k „Mezinárodnímu týdnu solidarity s anarchistickými vězni 2025“, který pravidelně připadá na dny od 23. do 30. srpna. Během tohoto týdne jsme obrátili pozornost do Ruska a upozornili na sbírku na stíhané v kauze Ľumeň, informovali o registraci sňatku jednoho ze stíhaných v této kauze, vyzvali k psaní narozeninových přání v Rusku vězněnému antifašistovi a přinesli zprávu o úředním zákazu Anarchistického černého kříže (ABC) v Rusku.

V praktické rovině zorganizovaly AF a kolektiv Dekonstrukce v Ostravě dvě akce psaní dopisů anarchistickým a antifašistickým vězněným v Evropě, a to 24. července a 20. listopadu. Federace také ze svého fondu poskytla několik tisíc na právní zajištění dlouhodobě stíhanému environmentálnímu aktivistovi.

Po celý rok jsme sledovalx neutuchající represe vůči anarchistickému hnutí v Rusku a Bělorusku. Ohledně Ruska jsme na webu přinesl vyprávění anarchisty Ruslana Sidikiho, jenž byl v květnu odsouzen na 29 let. Informovalx jsme o 16 letech vězení pro Alexeje Rožkova, o 6 letech pro Antona Kalakina a o vyšokých trestech pro další anarchisty.

Co se týče Běloruska, upozornilx jsme na příklady toho, jak se běloruská KGB zaměřuje na diasporu v Evropě nebo jak lidé čelí represím za sdílení informací o pohybech ruských vojsk. Informovalx jsme o akci běloruských anarchistických emigrantů*ek ve Varšavě k 5. výročí protestů v Bělorusku a deportaci 52 politických vězňů výměnou za zmírnění sankcí. Mezi nimi se nacházel také náš kamarád Mikola Dziadok, který hned nato prohlásil: „Budu pokračovat v tom, co jsem dělal.“

Svou podporu jsme zaměřilx také na stíhané antifašistvo v různých částech Evropy. Asi nejvíc jsme se věnovalx osudu nebinární antifašistky Maji, která je pronásledována maďarským autoritářským režimem, kam byla protiprávně vydána německým státem. Ta se rozhodla pro protestní hladovku, přičemž vznikla na její podporu statisícová petice a v Evropě probíhaly solidární akce. Společně s K115 jsme zorganizovali podpůrnou akci také my, a to 17. července před německou ambasádou v Praze. Mezitím po 40 dnech ukončila hladovku kvůli povážlivému zhoršení zdravotního stavu. V protestu jsme se však rozhodlx pokračovat i následující den, 18. července. Za Maju se totiž aktivně postavilx její rodiče, kteří pod heslem „Free Maja“ putovalx na kole z Německa do Maďarska. V rámci skupinky místních antifašistek a antifašistů z několika kolektivů jsme je tedy při zastávce v Praze přišlx podpořit.

Od začátku roku jsme pokračovalx v informování o procesu „Antifa Ost“ zaměřeném proti antifašistům*kám v Německu, například omezování Thomase I., zvaného Nanuk, ve vězení; nebo o sedmi hledaných antifašistech*kách, kteří se po dvou letech skrývání přihlásilx německým úřadům. Vše pak bylo pěkně shrnuto v překladu zprávy ABC-Drážďany o snahách německých a maďarských úřadů kriminalizovat antifašistvo. Informovalx jsme také o snaze vydat z Francie do Maďarska antifašistu Gina. Naštěstí v dubnu

francouzský soud zamítl jeho vydání do Maďarska, kde mu hrozilo 24 let vězení.

Dále jsme se zajímalx o pokračující podporu pro šestici ve Španělsku odsouzených anarchistických odborářů*ek či o to, jak polský stát nadále dehumanizuje uprchlictvo na své běloruské hranici a stíhá lidi za humanitární pomoc. Jinak v březnu AF v Hradci Králové vyjádřila podporu kamarádstvu šikanovanému v rakouském Grazu kvůli odporu vůči fašismu.

Mimo Evropu jsme věnovalx pozornost represím vůči anarchismu v Indonésii, kde došlo koncem srpna ke kolektivnímu výbuchu hněvu. Jelikož u toho nechybělo ani anarchistické hnutí, rozjela vláda státní hon na „anarchisty“ a zahájila proces proti smyšlené anarchistické síti „Chaos Star“ kvůli podnecování lidového povstání. AF se přidala ke globální vlně solidarity, když se sešlo několik jejích členů a členek, aby společně vytvořilx solidární foto vyjadřující jak podporu lidovému povstání v Indonésii, tak tamnímu represemi zkoušenému anarchistickému hnutí.

ZA SVOBODNOU PALESTINU

Nadále jsme vystupovalx proti genocidě coby vraždnému rasistickému aktu, jenž musí být vždy a za všech okolností jednoznačně odsouzen a jeho pachatelé by neměli ujít trestu, ať už jde o kohokoli. Zdá se však, že pro izraelskou vládu nic takového neplatí. Navíc ta česká jejímu genocidnímu řádění vyjadřovala i v roce 2025 neomezenou servisní podporu, čemuž jsme mj. věnovalx srpnové číslo A3 s textem „Kdo miluje genocidu?“. Dále jsme k tématu přinesl text o tom, jak proti genocidě Palestinstva bojuje antiautoritářstvo v USA; přepis videorozhovoru s britskou lékařkou v Gaze o masakru v Rafáhu; vyjádření anarchistického časopisu *Organise!* k nesmyslným a o to nebezpečnějším represivním postupům britského státu vůči Palestine Action; komentář *Organise!* k hysterii, kterou v Británii vzbudil slogan londýnského punk-rapového dua Bob Vylan; rozhovor s Anasem Arafatem z organizace Plant the Land; článek o tom, jak se aktiviststvo v Německu brání kampani za kriminalizaci nenásilného odporu proti genocidě v Gaze či zprávu z Itálie o generální stávce na podporu Palestiny.

V Česku se během roku konalo větší množství různých akcí proti izraelské genocidě a na podporu palestinského obyvatelstva. Některých jsme se zpravidla účastnilx neorganizovaně jako jednotlivci. Podpořilx jsme mj. s Židovským hlasem solidarity (ŽHS) protest proti festivalu „Izrael na Vltavě“. S ŽHS jsme také spolupřátelx benefiční akci „Bagely pro Mesarvot“ na podporu izraelských odpíračů*ek vojenské služby.

V Ostravě jsme podpořilx tamní kvír mládež, která se v červnu chtěla demonstrativně zepat premiéra Fialy během jeho předvolební návštěvy města, co ho tak rajcuje na etnických čistkách. Znepřijemňování života Petru Fialovi během jeho předvolební kampaně jsme se věnovalx spolu s dalším tamním aktivistvem také v Olomouci. Tam můžeme zmínit i naši spoluúčasť na kontaktní kampani v ulicích, kdy jsme mluvix s lidmi, rozdávalx letáčky s QR kódy pro finanční příspěvky, letáčky s informacemi o probíhající válce a genocidě v Gaze. V červenci pak anarchistvo z AF provedlo intervenci na egyptské ambasádě v Praze, kdy (inspirováno činem egyptského aktivisty v Haagu) symbolicky zamklo bránu objektu v reakci na trvající uzavření hraničního přechodu Rafah.

PODPORA SOCIÁLNÍCH BOJŮ JINDE

Jelikož anarchismus má silný internacionální rozměr, zajímalx jsme se pozorně také o dění a boje i v dalších koutech světa a přinášelx o nich informace. S obavami ohledně rostoucí fašizace jsme hledělx na Spojené státy, ale také s nadějí, kterou dává lidový odpor, jež Trumpova politika vyvolává. Té jsme věnovalx lednové číslo A3 s textem „Kam míří svět s Trumpem?“. V únoru jsme komentářem Nikity Ivanského reflektovalx zhoršení pozice Ukrajiny kvůli Trumpovu vstřícnému postoji k Putinovi. Sledovalx jsme postup protofašistického převratu v USA i odpor, jenž ale nemí probíhající MAGA katastrofu zastavit. Zaměřilx jsme se na rozrůstající se Trumpův aparát, Muskův rostoucí vliv a roli neo-reakcionářských intelektuálů, stejně jako na veřejné projevy nesouhlasu a odpor vůči rasistickému řádění protimigračního úřadu ICE. Své znepokojení jsme pak ventilovalx na únorové street party pořádané kolekti-

vem Dekonstrukce před ambasádou Spojených států v Praze.

Tradičně jsme sledovalx dění na autonomních územích a jejich boj proti vnějším nepřítelům svobody a nezávislosti. Ohledně kurdské autonomie jsme na webu zveřejnilx úvahy ruského anarchisty v Rojavě o pádu Asada, budoucnosti Ruska a hrozící invazi podporované Tureckem; výtah z analýzy cesty klerofašistické bojůvky Hajját Tahrír al-Šám k uchopení moci a vytvoření prozatímní vlády v Sýrii z pera Rojavského informačního centra a komentář k formálnímu oznámení o rozpuštění Strany kurdských pracujících.

Co se týče zapatistické autonomie, informovali jsme o mezinárodním shromáždění, které pořádaly zapatistické komunity v Oventiku v úplném závěru roku 2024, a o velkém srpnovém internacionálním setkání v obci Morelia. Nakladatelství AF pak ještě k tématu zapatistického povstání a jeho kontextů vydalo začátkem roku 2025 knihu Petra P. Mareše Válka slov – zapatistické hnutí a jeho globální přesahu.

Věnovalx jsme se dění v evropských zemích: na konci února se v Řecku konala největší demonstrace, co tato země pamatuje, a v prosinci vzpouza zemědělců; 10. září došlo k masovým protestům ve Francii; 11. listopadu demonstrovalo polské antifašistvo proti pochodu polských klerofašistů a neonacistů; koncem listopadu desetitisíce lidí blokovalx zakládající konferenci mládežnické strany AfD. Dále jsme přinesl^x report z přednášky o uprchlictvu v Řecku a na Kypru; zamyšlení Antiho Rautiainena nad možnostmi kolektivních bojů na pozadí dvou let protivládních protestů ve Finsku či rozhovor s Kate Wilson o tom, co vyšetřování policejních špehů v protestních hnutích odhalilo o fungování britského policejního státu, a s anarchistickým kolektivem Rouvikonas v Aténách.

Mimo Evropu jsme sledovalx zejména vlnu lidových povstání napříč kontinenty. Vedle již zmíněné Indonésie jsme informovalx o nepokojích v Ekvádoru, v Turecku, na Madagaskaru, v Nepálu z pohledu tamního anarchiststva, o pokračujícím ozbrojeném odboji v Myanmaru a zapojení místního antifašistva, o organizaci zdola v konflikty ztímaném Súdánu, o proniknutí demonstrantstva na COP30 v brazilském Belému nebo formou rozhovoru o situaci na Filipínách.

VÝROČÍ A PŘIPOMÍNKY

Jednou z oblastí, na kterou se někteří z nás v rámci AF zaměřují, jsou dějiny anarchistického, potažmo dělnického hnutí. Proto se věnujeme některým důležitým událostem této historie a postavám, které do nich zasahovaly. Na našem webu jsme si tak připomněli kupříkladu 154 let od ustavení Pařížské komuny nebo 108 let od Velké ruské revoluce.

V rámci Nakladatelství AF jsme u příležitosti 12. ročníku Anarchistického festivalu knihy vydali knihu Luisa Landová-Štychová revoltující vzdávající hold asi jedné z nejvýraznějších českých anarchistek počátku 20. století. Na webu jsme pak téma ještě doplnili o její medailon z Almanachu Národního shromáždění (1919).

Z českých osobností jsme na webu věnovali prostor Anně Pammrové a vzpomeli na 102. výročí úmrtí světověznámého anarchisty Jaroslava Haška či 150. výročí narození básníka a anarchisty S. K. Neumanna. Z těch zahraničních jsme připomněli 150 let od narození anglického anarchisty Williama „Billyho“ MacQueena, 100 od narození italské anarchistické partyzánky Nelly Pelliccie, 150 od narození německé anarchistky Anny Götze, 100 od úmrtí anglického anarchisty Freda Dunna, 100 let od popravy Georgi Šejtanova a Marioly Sirakové, 100 od zabití bulharského anarchisty Vasila Ikonomova, 5 let od úmrtí antropologa a anarchisty Davida Graebera, 100 od úmrtí ukrajinské anarchistky Anastasie Ivanovny Galajevové, 50 od smrti britského anarchistického námořníka George Foulsera a 150 od narození italských anarchistů Silvia Coria a Ugo Del Papy. Dále jsme přiblížili bohatý život ruského anarchosyndikalisty G. P. Maximova, nabourali libertinský mýtus o Rose Luxemburgové a přidali se k mezinárodní vzpomínce na významného syrského anarchistu Omara Azize u příležitosti 12. výročí jeho smrti. Tomu jsme navíc založili českou wikistránku. V lednu - 17 let od jeho vraždy - jsme tradičně vzpomeli památku antifašistického skinheada Jana Kučery, a to během Machnorychty - benefice pro antifašisty a antifašistky v Ukrajině -, koncertu v pražském klubu 007 a hudební benefice v Plzni.

Samozřejmě jsme pozornost věnovali také těm, kteří nás právě opustili. Z těch nejblí-

ších to byl celoživotní bojovník proti autoritářství a kompromisům Ian Tesař (1933–2025). Z těch zahraničních to byli: Robert Paul Wolff (1933–2025), Murphy Hoopes (1987–2025), John Couzin (1934–2025), Aurora Failla (1951–2025), Colette Durruti (1931–

–2025), **Hugo Gómez** (1937–2025), **Giorgos Garbis** (1947–2025), **Graham Moss** (1947–2025), **Val Todorov** (1963–2025), **Oswaldo Escribano** (1939–2025), **Rolf Dupuy** (1946–2025), Tino Brugos (1958–2025), **Octavio Alberola Suriñach** (1928–2025, na jeho počest jsme navíc přeložili rozhovor s ním z roku 2018) a **Jorge „El Yorch“ Esquivel**.

Samostatnou smutnou kapitolu tvoří ti anarchisté, kteří padli v boji na ukrajinské frontě, ať už to byl **Serhij Apuchtin**, **Misiac** nebo nám velmi milý **Davvd Čyčkan**. Tento výtvarník byl natolik známou a oblíbenou osobností, že byl u nás **vzpomenut** i mimo anarchistické kanály. Navíc se jeho **pohřeb** stal mohutnou demonstrací anarchistického a antifašistického hnutí na Ukrajině. Stejně jako před rokem jsme si 19. dubna připomněli během **Dne padlých anarchistů*ek ty**, kdo zahynuli v boji proti ruskému imperialismu a fašismu.

ROZVÝVĚ ANARCHISTICKÉ TEORIE

Anarchistická teorie je jedním z východisek našich snah. Pokoušíme se tedy na různá témata nahlížet právě anarchistickou perspektivou. Jako ideální prostředek k tomu nám slouží **anarchistická revue Existence**, která vychází dvakrát do roka. Kupříkladu **jarní číslo** jsme věnovali tématu anarchistické geografie, kde se objevily texty anarchistického

geografa Simona Springera, tři rozhovory – s anarchistickým urbanistou Jere Kuzmanicem, s projektem Dekoloniálního atlasu a se sociálním geografem Michalem Kohoutem –, Kropotkinův esej „Čím by měla být geografie“, představení geografa a anarchisty Elisée Recluse, článek Mika Davise o Kropotkinově příspěvku k diskusi o změně klimatu, úryvek z knihy Uri Gordona věnovaný bioregionalismu, článek A Karimova o autonomii v Pamíru a příspěvek Matthijse Bijla o anarchistické oblasti Zomie.

Na vydání **Existence** navázal také tematicky **Existenční večírek**, kde nechybělo bohaté pochoštění. Akce probíhala máj. **formou workshopu**, kdy se účastnictvo rozdělilo do několika skupinek, přičemž každá dostala asi pět map s úkolem dialogicky promyslet, o čem ta která mapa je a co je na ní zajímavé, obvyklé či nestandardní. Následně navázala velmi zajímavá debata.

V roce 2025 jsme si velmi oblíbil blog **The Slow Burning Fuse**, který podává základní anarchistickou teorii velmi srozumitelným způsobem. Přeložili jsme z něj příspěvky o tom, **že anarchismus je prostředkem k dosažení cíle, ale cílem je plný rozvoj osobnosti; že kapitalismus nedává šanci každému, ale anarchismus by mohl; že všechny, co bohatí mají, ukradli; že neexistuje žádná autorita kromě tebe; že je třeba mluvit o třídě a zrušit námezdní systém; nebo že chamtivost není podmíněná, ale podmíněná**. Převzal jsem tex-

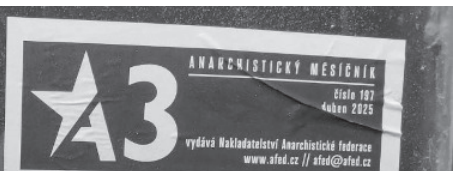

Tělesnost je prvním našim prvním. Mnoho z nás má tu čest, že se v ní nachází. Tělesnost je prvním našim prvním. Mnoho z nás má tu čest, že se v ní nachází. Tělesnost je prvním našim prvním. Mnoho z nás má tu čest, že se v ní nachází.

Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje.

...ať už je to jakýmkoli způsobem. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje.

...ať už je to jakýmkoli způsobem. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje. Neexistenci a rovnosti (ať už je to jakýmkoli způsobem) je to, co nás spojuje.

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

Číslo 187

březen 2025

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afid.cz // info@afid.cz

ty vydané naším kamarádstvem: analýzu KPK „Tendence ke světové válce posiluje“ a Anarchočtenářovy překlady textů Margaret Killjoy o zneužívání lidí autoritami a falešné nenásilnosti. Přeložili jsme příspěvky našeho oblíbeného autora Petera Gelderloose: jeho vzkaz pro rok 2025 a text o selhávání mainstreamového klimatického proudy. Environmentálním tématům jsme se dále věnovali v překladech textů „Pracující třída a boj za životní prostředí“ a „Lidstvo není parazit“. Dále jsme na našem webu přinesli rozhovor s Kristin Ross z webu illwill.com; tezi o jednotlivých patrech mocenské pyramidy; stručnou historii technologického pokroku; analýzu bílé nadřazenosti od Lorenza Kom'boa Ervina, článek „Zrušení vlastnictví“ od Marie Louise Berneri; příspěvek Jeffa Shantze k anarchistické kritice zastupitelské demokracie a původní esej o nekropolitice a legitimizaci násilí ve světě. Z akademické sféry jsme přinesli reportáž spráteného anarchistického antropologa z „radikální konference“ v Bratislavě.

Pro zpřístupnění anarchistického pohledu na svět a aktuální problémy vydávala AF každý měsíc již několikrát zmíněné nástěnné noviny A3. Jejich šíření se může věnovat kdokoli, kdo má možnost vytisknout a nakopírovat alespoň pár kusů. V rámci AF v této aktivitě, která má přiblížit náš pohled ko nejširší veřejnosti, opět svými výlepekými akcemi nejvíce vyčínalo členstvo v Olomouci a ve Zlíně. Poslední číslo roku jsme věnovali textu „Miliardáři potřebují nás, ne my je“.

DISTRIBUCE ANARCHISTICKÉHO TISKU

Jednou z nejvíce očekávaných událostí v českém anarchistickém kalendáři byl bezesporu 12. ročník Anarchistického festivalu knihy plný tiskovin, přednášek, workshopů, ale také svobodomyšlných lidí a dobrého jídla. AF se do této dvoudenní akce, která se konala v červnu v pražském Žižkově, zapojila organizační výpomocí pořadajícímu kolektivu, vlastním stánkem a prezentací na téma 30 let existence AF.

Začátkem prosince se konala menší zimní verze festivalu pod názvem Anarchistický večer knihy. Tady jsme vedle stolu s publikacemi Nakladatelství AF přispěli besedou na téma „Mají anarchistické časopisy budoucnost?“. Akce se konala v pražském Autonomním centru 254, v jehož prostorech lze od února 2025 i během roku sehnat anarchistické tiskoviny, včetně těch našich.

V neděli 16. února zaplnila nuselský info-shop Trhlina – na jehož provozu se jako AF podílíme – zatím neozkoušená akce: Minitrh knihy. V jeho rámci se konala autorská prezentace knihy *Válka slov* a povídání o textu „Formování místních rad“ od Omara Azíze. V sobotu 4. října proběhl již třetí Anarchistický bookfair Brno, který se tentokrát přesunul ze Sibiře do Káznice, přičemž ani na tomto ročníku nechyběl stánek Anarchistické federace s čtivem jejího nakladatelství. Akce byla opět doprovázena bohatým programem.

V únoru jsme podpořili, sice bez distra, párty na podporu feministické publicistiky zdola. Už s distrem jsme se v březnu účastnili v Olomouci třetí Public Place(s), v dubnu zavítali na Spring Zine Party #5, která proběhla v pražské Eternii, v září se prezentovali s našimi publikacemi v Olomouci na knižním veletrhu LITR a v prosinci na Trhu v AC254.

Nepropagovali jsme ale jen knihy našeho nakladatelství. Snažili jsme se poukázat také na zajímavé publikace odjinud, zejména z nakladatelství, která jsou nám nejbližší. Zveřejnili jsme tedy recenze na knihy od Neklidu (Na obranu nerůstu od Giorgise Kallise a Český anarchismus na přelomu století od Václava Štěpána), Utopia Libri (Ruský kolonialismus: průvodce od Maksyma Eristaviho – dokonce i na anglickou verzi) a Nevim (Svět je les, les je svět od Ursuly K. Le Guin). Dále jsme se věnovali knihám Úsvit všeho od Davida Graebara a Davida Wengrowa; Krev, Kruh, Černá od Radka Wollmanna a Srdce včely má pět komor od Helen Jukes. Vedle toho jsme zrecenzovali 3. číslo anarchopunkového zinu Hřmot.

Vedle webu a tištěných publikací provozujeme také federální profily na několika sociálních sítích a snažíme se propagovat akce jiných skupin a kolektivů ať již proto, že s nimi

máme přátelské vazby nebo že nám prostě připadají důležité a smysluplné.

KUDY DÁL?

O dalším směřování jsme rokovali mj. během jarního a podzimního sjezdu AF. Na tom druhém pak padlo rozhodnutí, že si chceme v následujícím období dát čas na reflexi mnoha otázek, a to jak individuálně, tak zejména kolektivně. Jako třeba jak vystoupit z některých opakujících se vzorců, jak efektivněji řešit konfliktní situace, jak dělat některé věci jinak, které aktivity omezit a na jaké se naopak více zaměřit, jak dát některým našim činnostem novou tvář a vnést do nich svěžejší vítr, jak čelit úskalím neosobní komunikace... Federace má velký potenciál, což dokazuje řada výše zmíněných aktivit, přesto jsme se shodli, že dočasné zvolnění nám prospěje nejen jako organizaci, ale také jako poměrně vytíženému aktivistvu. Cítíme, že abychom se mohli pohybovat kupředu, je třeba občas zpomalit, odhodit staré návyky a nebat se změn. Rádi při tomto procesu uvítáme nové či již známé tváře, které zpravidla bývají také zárukou nových pohledů a podnětů.

Přehled činnosti Anarchistické federace v roce 2025 naleznete také na níže uvedené stránce, odkud se můžete proklikat na jednotlivé (v textu podtržené) odkazy:

WWW.AFED.CZ/TEXT/8594/CINNOST-ANARCHISTICKE-FEDERACE-V-ROCE-2025

